

Polis hårdbevakar den Micheletti-vänliga tv-kanalen Televisión Centro efter demonstrationer av kuppmotståndare i området.

Många MR-brott efter kuppen

Mord, anhållningar och begränsningar i yttrandefrihet, föreningsfrihet och rätten att röra sig fritt.

För många politiskt engagerade har situationen varit svår efter statskuppen i Honduras. För andra fortsätter livet som vanligt, men med en rädsla för vad som ska hända i landet.

TEXT: JOHANNA KVARNSELL FOTO: CHRISTIAN KORSGAARD/MS

– **UNDER UNDANTAGSTILLSTÅNDEN** begicks 72 mord i Honduras. 5 personer dödades av politiska skäl. 14 kvinnor och 7 barn har mördats. 2 500 personer har anhållits.

Andrés Pavón Murillo, ledare för Honduras kommitté för mänskliga rättigheter, rabblar upp talen som enligt honom avspeglar en "vidrig situation". Han är på besök i Nicaragua i mitten på augusti, en och en halv månad efter statskuppen.

Andrés Pavón Murillo förklarar att man inte har hittat gärningsmännen bakom mordet som begicks under de undantagstillstånd som de facto-regeringen upprätthöll en tid efter statskuppen. Undantagstillstånden tillät myndigheterna att inskränka en rad rättigheter

som mötesfrihet, personlig frihet och organisationsfrihet. De varade från tidig kväll till tidig morgon då det också var utgångsförbud.

– Inom denna tidsrymd har polisen och militären kontroll över gatorna. Så länge vi inte hittar de skyldiga till mordet, misstänker vi att de (polisen och militären) är ansvariga, säger Andrés Pavón Murillo.

SEDAN KUPPEN har flera delegationer med representanter från internationella organisationer besökt Honduras för att göra sig en bild av händelserna efter den 28 juni. I början av augusti publicerade 17 utländska observatörer, från bland annat danska Ibis, sin rapport om läget i landet.

Kuppen har fått honduraner att organisera sig i en motståndsrörelse. De protesterar mot kuppmakarna och kräver att Zelaya ska återinsättas som president.

De hittade över 100 fall av allvarliga brott mot mänskliga rättigheter, framför allt mot fackföreningsledare, journalister, utländska medborgare samt ledare för politiska partier, sociala rörelser och människorättsorganisationer. I rapporten slås fast att alla bevis pekar på att undantagstillståndet har hjälpt de facto-regeringen att kontrollera och förtrycka sina motståndare. Rapporten pekar också på att allvarliga brott mot yttrandefriheten, som stängningen av tv- och radiokanaler och dödsbot mot journalister har begåtts.

FÖR DE HONDURANER som inte direkt deltar i protesterna har livet återfått ett slags normalitet.

Oscar Cañas, 31 år, är marknadschef på ett familjeföretag i Tegucigalpa och stödjer varken den störtade Manuel Zelaya eller de facto-presidenten Roberto Micheletti. För honom har livet rent praktiskt inte förändrats så mycket efter kuppen.

– Utanför manifestationerna fortsätter folk att arbeta. För mig är den största skillnaden känslomässig, jag vill härifrån. Situationen är väldigt spänd, berättar han.

Vi vill leva i lugn och ro och kunna arbeta som vanligt. Honduras är varken Zelaya eller Micheletti utan sju miljoner invånare.

Han hoppas att den politiska krisen ska lösas snart men tror inte att det är realistiskt att Zelaya ska komma tillbaka. Och han tycker inte att det internationella samfundet har lyssnat på de vanliga människorna i Honduras.

– Vi vill leva i lugn och ro och kunna arbeta som vanligt. Honduras är varken Zelaya eller Micheletti utan sju miljoner invånare, det är inte schyst att straffa oss för det som har hänt. ■

Fotnot: Rapporten från de utländska observatörerna finns att ladda ner på www.enlazandoalternativas.org/spip.php?article482

Även Amnesty International kritiserar MR-läget i Honduras. Ladda ner rapport på www.amnesty.org/en/library/info/AMR37/004/2009/en